

almindelig Afgjørelse af dette Punkt, at Sylland maa faae nogen Erstatning for de store Udgifter, det i saa Henseende har haft. Det skulde være mig kjært, om det i sin Tid kunde blive vedtaget, og det er jo ret heldigt, at denne Sag nu er bleven omtalt af den meget ærede Minister, og at han har erklæret, at det ikke var ham videre om Principet at gjøre. Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saavidt jeg kjender Forholdene i Udvalget, har det ikke haft særlig Anledning til bestemt at tage Beslutning derom endnu. Jeg tvivler ikke om, at denne Bestemmelse ikke kunde være til Skade for Nogen, idet vi ere besluttede paa at tilveiebringe Pengemidlerne saaledes, at vi ikke skulle komme i slige Forlegenheder, som andre private Baner have været i, hvorom der har været tale ved flere Leiligheder. Men paa den anden Side forekommer det mig nok, at Ministeren har Ret i, at det er en temmelig stærk Indgriben i slige Forhold, som jo ikke i dette Tilfælde er kommen frem uden efter forskjellige, ved Loven indførte Autoriteters Samstemning, og angaar et Forhold, hvor endog Private have ydet betydelige Bidrag. Det ærede Medlem sagde forleden Dag, at det var kun en eneste Privatmand, som har ydet noget dertil. Det er imidlertid en Feiltagelse, idet der er tegnet ikke saa faa Beløb af andre Privatmænd, og det er sandsynligt, at dette Beløb vil stige. Men man har fremhævet denne ene Mand, fordi det var et saa betydeligt Tilskud, at det fortjente særlig Omtale, og man kan jo sige, at denne Mand's Stilling til Sagen har bidraget til, at der er viist den Svær fra anden Side, som Tilfældet har været, hvorved vi have kunnet bringe Sagen saa vidt, som den er for Dieblisset. Det var maasse muligt, at dette Ændringsforslag kunde faae en lidt anden Form, saa at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, hvis han sætter særlig Pris derpaa, alligevel kunde komme til at gribe netop ind i denne Lov. Jeg vil bemærke, at ifjor, da vi havde Hadsundbanen for, stillede det ærede Medlem ingen Ændringsforslag og lod sig nøie med meget tarvelige Dplysninger. Der var slet ingen Motiver til denne Lov, maa man hufte paa, men en lille mundlig Forklaring af Ministeren tilfredsstillende det ærede Medlem dengang, og det uagtet Halvdelen var tegnet ved Præferenceaktier. Nu er det det Merkelige, at den Mand, som har overtaget det nævnte Anlæg, ogsaa har budt paa denne Bane, som her er Tale om, og han vurderede Odberbanens Præferenceaktier til 50 pSt., men forlangte ovenikjøbet Garanti fra Kommunerne for, at han fik de 5 pSt. Det vilde han tillige have, men vi kunde naturligvis ikke indlade os paa hans Forbring. Jeg siger altsaa, at det ser ud, som om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds absolut vil gribe ind i denne Banes Tilblivelse, og det har jeg ikke det Mindste imod,

naar bare hans Indgriben ikke bliver saadan, at der ikke bliver nogen Tilblivelse af Loven. Det er det Æneste, jeg bryder mig om i saa Henseende, og dersom han f. Ex. vilde sige: Dog maa dette Baneanlæg ikke anlægges, uden at det iforveien bevises, at de have de Penge, de ere nødtie til at laane uopsigelige, har jeg ikke det Mindste derimod, thi jeg antager ikke, at Komiteen vil indlade sig paa at benytte Koncessionen, hvis den faar den, før den har Pengevesenet ordnet paa den Maade. Der er altsaa Udfigt til, at det ærede Medlem kunde faae noget Udbytte af de to af sine Forslag, og Loven da kunde komme ud, og da det ærede Medlem har sagt, at han ikke ønsker at tilintetgjøre Loven, vil jeg tillade mig at henstille dette til hans velvillige Overveelse. Jeg skal ikke opholde Sagen videre, men anbefale de Herrer, som stemte for Lovens Fremgang uden Udvalg, at de ikke ville vedtage Andet end Saadant, som kan lade Loven vedblive at leve.

Berg: Jeg tillader mig et Par Bemærkninger angaaende Forslag Nr. 2 af de ærede Medlemmer fra Horsensegnen (Bajer og Buxf). Jeg tror, at den høit ærede Minister ikke har været opmærksom paa, at det, de forlange ved deres Forslag, egentlig allerede staar i Lovforslaget. Lovforslaget siger jo, at Bestemmelsen i § 4 i Loven af 23de Mai 1873 skal komme til Anvendelse paa de i nærværende Lovforslag omhandlede Baneanlæg, og i denne § 4, som altsaa bliver ophøiet til Lov sammen med dette Lovforslag som gjældende for dette Anlæg, staar der udtrykkelig: „Egledes er Koncessionshaveren forpligtet til, naar Sidebaner ønskes satte i Forbindelse med Banen, at undertafte sig de Betingelser for gjensidig Tilslutning og Drift, som Indrengsministeren i Mangel af mindelig Overenskomst mellem de Vedkommende bestemmer“. Saa hvad angaar denne Bane og eventuelle Sidebaner dertil, det være sig Statens eller Privates, er al ønskelig Forpligtelse allerede lovfæstet i Lovforslaget, saaledes som Ministeren har fremsat det, og det forekommer mig temmelig usornødent, at vi vedtage akkurat det Samme to Gange i samme Lovforslag. Vedtagelse af et Forslag om, at en saadan Sidebane kunde tilsluttes denne Bane fra et Punkt mellem Horsens og Skanderborg, kunde dog maasse passende opfattes, til vi faae Loven om den nye Bane, thi den hører aabenbart ikke hjemme her, hvor vi tale om en anden Bane. Det tror jeg altsaa er aldeles uomtvisteligt, at det Forslag er aldeles usornødent. Jeg hører, at den høit ærede Minister mener, med Hensyn til mit Forslag under Nr. 1, at saafremt man skulde have et Dobbeltspor fra Biby ind til Aarhus, vilde det foranledige aldeles overordentlige Udgifter. Det gjør det ganske vist for mig noget mere betænkeligt at blive ved Lovforslaget, som det foreligger, thi derved give vi Ministeriet Bemyndigelse til at